

Universiteit
Leiden
The Netherlands

A social history of painting inscriptions in Ming China (1368-1644)

Wang, W.

Citation

Wang, W. (2016, October 26). *A social history of painting inscriptions in Ming China (1368-1644)*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/44098>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/44098>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/44098> holds various files of this Leiden University dissertation

Author: Wenxin Wang

Title: A social history of painting inscriptions in Ming China (1368-1644)

Issue Date: 2016-10-26

Samenvatting

Deze dissertatie belicht inscripties van schilderijen die geschreven werden tijdens de Ming dynastie (1368-164) in hun sociale context. Aldus wordt de aandacht gevestigd op een tot op heden nog niet systematisch onderzochte onderwerp in het onderzoek van Chinese schilderkunst and literatuur. Deze dissertatie toont aan dat inscripties een bepaald genre van tekst zijn, die verschillende thema's omvat die relevant zijn voor, maar niet beperkt zijn tot, de sociale geschiedenis, materiële cultuur, vroege moderne drukkunst, constructie van identiteit, en zelfkennis.

Deze studie brengt, wellicht voor het eerst, twee types van inscriptie-bronnen -schilderijen en tekstuele anthologieën- samen in het academische gezichtsveld. Enerzijds zijn inscripties materiële objecten met een traject van circulatie en disseminatie. Anderzijds zijn ze teksten van geschiedenissen van reproductie en verspreiding. De twee categorieën van inscripties zijn overdraagbaar. Een geëduceerd persoon uit de Ming periode kon in zijn geheugen of in een boek op zoek gaan naar een bestaande literaire compositie en deze op een schilderij optekenen. Dit overdraagbare kenmerk wordt in deze dissertatie geïllustreerd door discussies over de inspanningen om inscripties van schilderijen te verzamelen in bloemlezingen voor connaisseurs, en door de gewoonte om oude composities te hergebruiken voor nieuwe schilderijen. De duale natuur van inscripties is betekenisvol omdat ze het gangbare, moderne gebruik problematiseren om de huidige staat van een Chinees schilderij te waarderen, zonder het voorafgaande proces te zien dat tot deze toestand leidde.

Alhoewel deze dissertatie inscripties uit de Ming periode behandelt, bekijkt het eerste hoofdstuk voornamelijk de vooraf gedefinieerde fundering, waarbij het ontstaan en de ontwikkeling van inscripties in de pre-Ming periode getraceerd wordt. Op het einde van de Yaung dynastie kan men reeds de literaire genres and fysieke vormen ontwaren die men in de Ming dynastie terugvindt. Dit toont aan dat de Song en Yuan culturele elite zich

door hun praktijk van schrijven en schilderen sterk associeerde met inscripties die bepaalde kenmerken bezitten, zoals eruditie, intelligentie, goede smaak -karakteristieken die typisch zijn voor de culturele elite. Op deze manier gebruikt de elite inscripties om haar identiteit te construeren. Deze sociale functie van het schilderen van inscripties was een vanzelfsprekendheid voor de geëduceerde Ming in hun begrip en gebruik van inscripties.

Hoofdstuk 2 contextualiseert de productie van Ming inscripties. Dit hoofdstuk onderzoekt inscripties met betrekking tot de schilderij formats. Aldus vormt dit hoofdstuk de fundering voor de hierop volgende discussies. Het bestudeert inscripties die verband houden met sociale gebeurtenissen en met name de toenemende diepte, variëteit en verfijning in het werk van Ming artiesten, dat drastisch in populariteit steeg. De vraag naar hun werk, zo zal ik argumenteren, kan verklaard worden op basis van sociale overwegingen. Dit hoofdstuk bevat twee case studies die de inhoud van inscripties van naderbij bestuderen en die aantonen dat de Ming elite op impliciete wijze inscripties gebruikte voor sociale interacties en verplichtingen. In dit proces oefenden inscripties ook invloed uit op de sociale context. Ze creëerden en consolideerden interpersoonlijke banden en versterken het gevoel van thuishoren in lokale gemeenschappen.

Hoofdstuk 3 onderzoekt de functies van inscripties in de Ming kunstmarkt. Het toont enerzijds aan dat inscripties de transactie en circulatie van schilderijen faciliteerde door cruciale informatie te verschaffen over het auteurschap en de stamboom van het schilderij. Anderzijds, hadden opportunisten in de Ming kunsthandel dit gebruik van inscripties opgemerkt en vervalsten zij inscripties om valse schilderijen te laten doorgaan voor echte. In de tussentijd werden schilderijen zonder inscriptie een probleem binnen de kunstmarkt, omdat zonder inscriptie de nodige informatie met betrekking tot identificatie ontbrak. Daarentegen vormden deze schilderijen een voordeel. Dit hoofdstuk laat zien dat deze commerciële exploitatie van inscripties vaak verweven was met of gemotiveerd werd door sociale overwegingen. Omwille van een stijgend aantal mensen

dat inscripties konden lezen en schrijven en omwille van een zich ontwikkelend bewustzijn van de functionaliteit van inscripties, werd de geldigheid van de gelijkschakeling van inscriptie met culturele superioriteit in vraag gesteld. Inscripties bestonden ook in de vorm van schilderijcatalogi. Deze catalogi geven aan dat inscripties een belangrijke bron van kennis waren in de cirkel van Ming connaisseurs. Door de inhoud en vorm van deze catalogi te onderzoeken, onderzoekt dit hoofdstuk de motivatie en het nut van het bewaren en gebruiken van inscripties door Ming connaisseurs. Het toont aan dat het doel van het anthologiseren van inscripties een ernstige impact had op de keuze van de boekvorm.

Het feit dat nieuwe catalogi met inscripties gedrukt werden, is gerelateerd aan de productie en verspreiding van inscripties in de wereld van de drukkunst. Hoofdstuk 4 stelt voor dat er vrij verschillende doeleinden waren in de exploitatie van literaire inscripties zowel in het geval van private drukken die gericht waren op sociale interactie en zelfpromotie als in het geval van commercieel drukwerk. De Ming bloemlezingen van literaire inscripties presenteerden een ongeziene variëteit van inscripties aan een publiek dat bestond uit individuen en groepen met uiteenlopende niveaus van competentie, die hun lidmaatschap tot de geletterde gemeenschap bepaalden. Dit publiek omvatte zij die in staat waren om te inscripties te lezen, ontcijferen en appreciëren en zij die een bepaalde status ambiëerden in een samenleving die die belang hechtte aan literaire waarden. Met het doel om deze Ming boeken in een breder historisch kader te plaatsen, onderzoekt dit hoofdstuk ook bondig pre-Ming anthologieën en een post-Ming anthologie, die gemaakt werd in opdracht van het hof. De bespreking van deze twee anthologieën aan weerszijden van de Ming periode geeft een referentie voor de Ming verwezenlijkingen.

Hoofdstuk 5 voegt de dimensie van tijd toe aan de sociale levens van de inscripties. Het beschouwt eerst het portret, een specifiek genre in de schilderkunst, als een platform waarop de Ming inscripties het zelf negotieerden in de samenleving, met de

sociale omgang in het moment, met geschilderde subjecten uit het verleden, en met het publiek van de toekomst. Een ander scenario dat tijd accentueert in de productie en receptie van inscripties is re-inscriptie. De daad van het opnieuw aanbrengen van een inscriptie op een schilderij dat reeds geschilderd of onderzocht was, toont degene die de inscriptie maakt in een reflectie van het zelf met met het verleden en moedigde hem, in een zekere zin, aan om verder in de toekomst te spreken. Dit hoofdstuk onderzoekt de provocatieve kracht van inscripties die, met behulp van de materialiteit van Chinese schilderijen, degene die opnieuw een inscriptie aanbracht met de intentie om tussen te komen in het hier en nu, alsook in het daar en toen. Deze provocativiteit richt onze aandacht op de ultieme drijvende kracht achter de creatie van Ming inscripties. Deze kracht was, zo poneert dit hoofdstuk, een constant verlangen van de geëduceerde Ming om hun geschriften te publiceren, uit te wisselen en distribueren en over te dragen naar zowel het levende als ongeboorene publiek.

In haar geheel genomen, argumenteert deze dissertatie dat inscripties op schilderijen uit de Ming periode niet uitsluitend het resultaat zijn van artistieke overwegingen. Het is aangetoond dat op menige gelegenheid de productie, het gebruik en circulatie van inscripties sociale bedoelingen, betekenissen en invloeden had. Inscriptions als dusdanig zijn rijk aan betekenis, attitudes en gedachten die nuttig kunnen zijn in ons begrip van de Ming artiesten en hun wereld, alsook kunnen zij een belangrijke bron zijn voor academici die de sociale en intellectuele wereld van de Ming periode willen onderzoeken. Bovendien toont deze dissertatie aan dat een schilderij geen gesloten entiteit is, maar eerder open is voor aanpassingen. Deze worden meestal voortgebracht door het toevoegen of verwijderen van een inscriptie. Het was gangbaar voor de Ming elite om hun geschreven waardering en eigen literaire compositie toe te voegen aan bestaande schilderwerken. Aan een schilderij kon een misleidende inscriptie toegevoegd zijn om auteurschap en stamboom te vervalsen. Eveneens kon een oude inscriptie verwijderd worden, om ofwel de inscriptie als een onafhankelijk

stuk kalligrafie te verkopen of om auteurschap onzichtbaar te maken. Kortom, de Ming waren zich volledig bewust van de dynamiek van schilderwerken en zij gebruikten inscripties op intensieve wijze om dit dynamisme uit te buiten voor sociale en economische doeleinden.